

↓ Excavacions, 1993 (AMRU - J. M. Roset)

El subsòl del centre històric de la nostra ciutat ens relata un passat força important, ja que les restes que s’hi han localitzat van des de l’època prehistòrica fins a la baixa edat mitjana. El jaciment del nucli de Rubí limita amb el curs de la Riera per l’oest, amb els voltants de l’església de Sant Pere per l’est, el carrer Unió pel nord i la plaça Anselm Clavé pel sud. Des dels anys vuitanta s’han anat fent intervencions arqueològiques en aquesta zona i la plaça del Dr. Guardiet és el lloc on han aparegut les restes més interessants. Durant les excavacions de 1993-1994 es va exhumar part d’unes termes romanes davant la portalada de ponent de l’església de Sant Pere: un hipocaust, un sistema de doble paret, que a partir del fum, escalfava les dependències de les termes romanes. Se sap que aquestes termes es van utilitzar fins als segles IV-V. També davant aquesta portalada han aparegut fragments de ceràmica, probablement de l’edat de bronze.

↓ Vista zenital de l'hipocaust
(Fons del Museu Municipal Castell Ecomuseu Urbà Arqueociència)

↓ Detall de l'hipocaust (Fons del Museu Municipal Castell Ecomuseu Urbà Arqueociència)

Sobre les restes romanes i tardoantigues es documenta una fase medieval que consisteix en un ampli conjunt d'enterraments a la sagrera de l'església: un conjunt de 76 sepultures de les quals 20 eren infantils i on es distingeixen diferents tipus de tombes. A banda de la necròpoli o cementiri, al voltant de l'església es trobava l'espai conegut com a "trentapasses" (sagrera), un terreny no subjecte a usos feudals i que com a tal era "sagrat".

↓ 1: Sepultura d'infant i restes humanes
2, 3 i 4: Sepultura i restes humanes

5: Sepultura coberta
(Fons del Museu Municipal Castell Ecomuseu Urbà Arqueociència)

6 →

↓ Església de Sant Pere i antic mercat, 1914

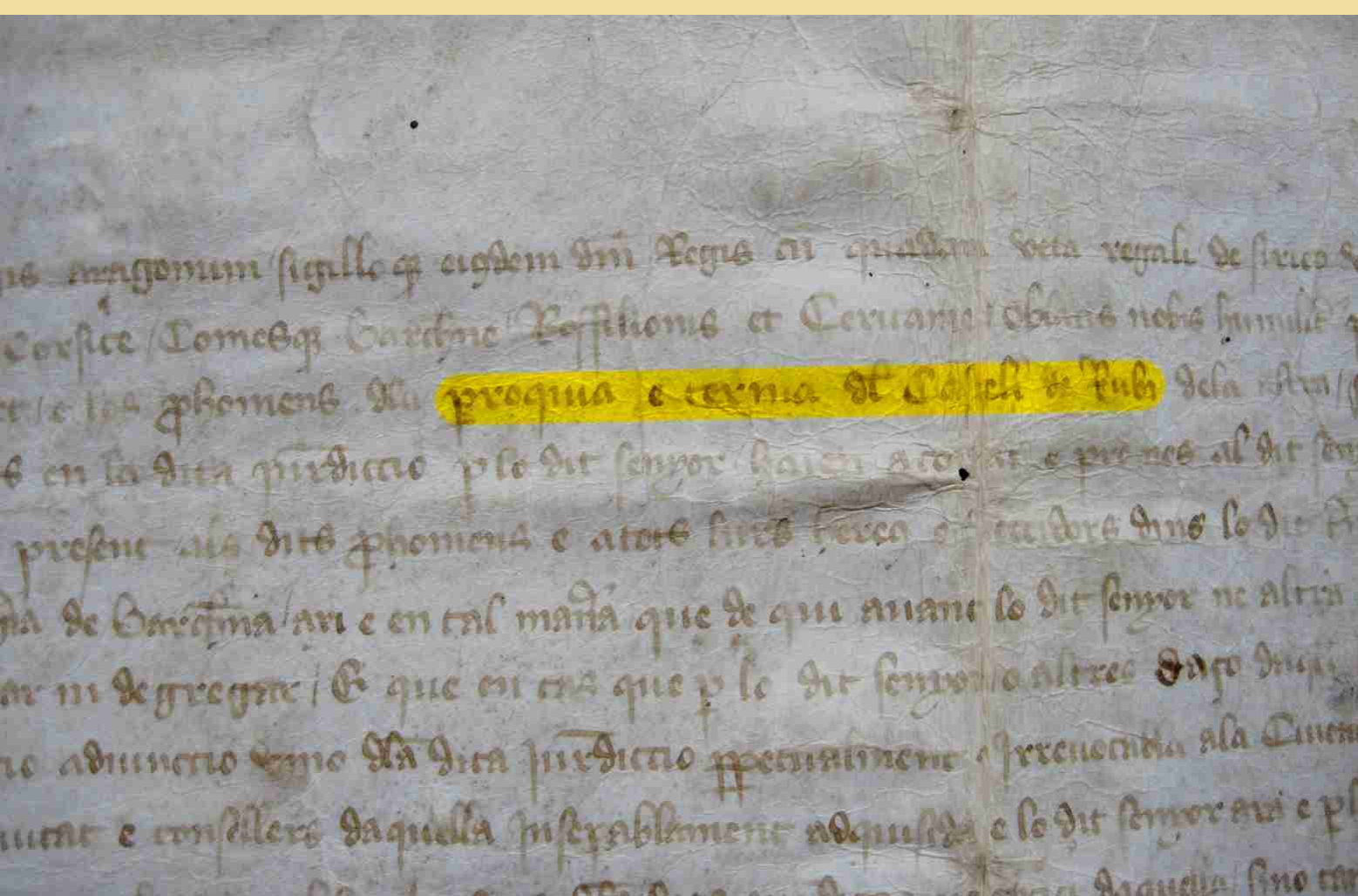
(AMRU, Arxiu Roset - Josep Thomas i Bigas)

L'element més antic de l'actual plaça és l'església de Sant Pere. Apareix documentada per primer cop el 986, tot i que a partir dels indicis sorgits a les excavacions es creu que es va construir sobre un petit temple paleocristià o visigòtic. És d'estil romanicollombard i una de les grans mostres d'art medieval a Rubí. Entre els segles X i XIX ha viscut diferents etapes constructives i reformes que es reflecteixen en diferents parts del temple. El campanar es va començar a construir a final del segle XV, en tres etapes. La darrera d'aquestes reformes, gràcies una recaptació popular i sobre l'antic cementiri, va començar el desembre de 1882 i va suposar una important ampliació ja que d'aquesta època són la capella de la Immaculada, l'altar de Fàtima, la sagristia, l'altar major, l'espai on actualment trobem la sepultura del Dr. Guardiet i l'altar de la Mare de Déu de Montserrat.

7 →

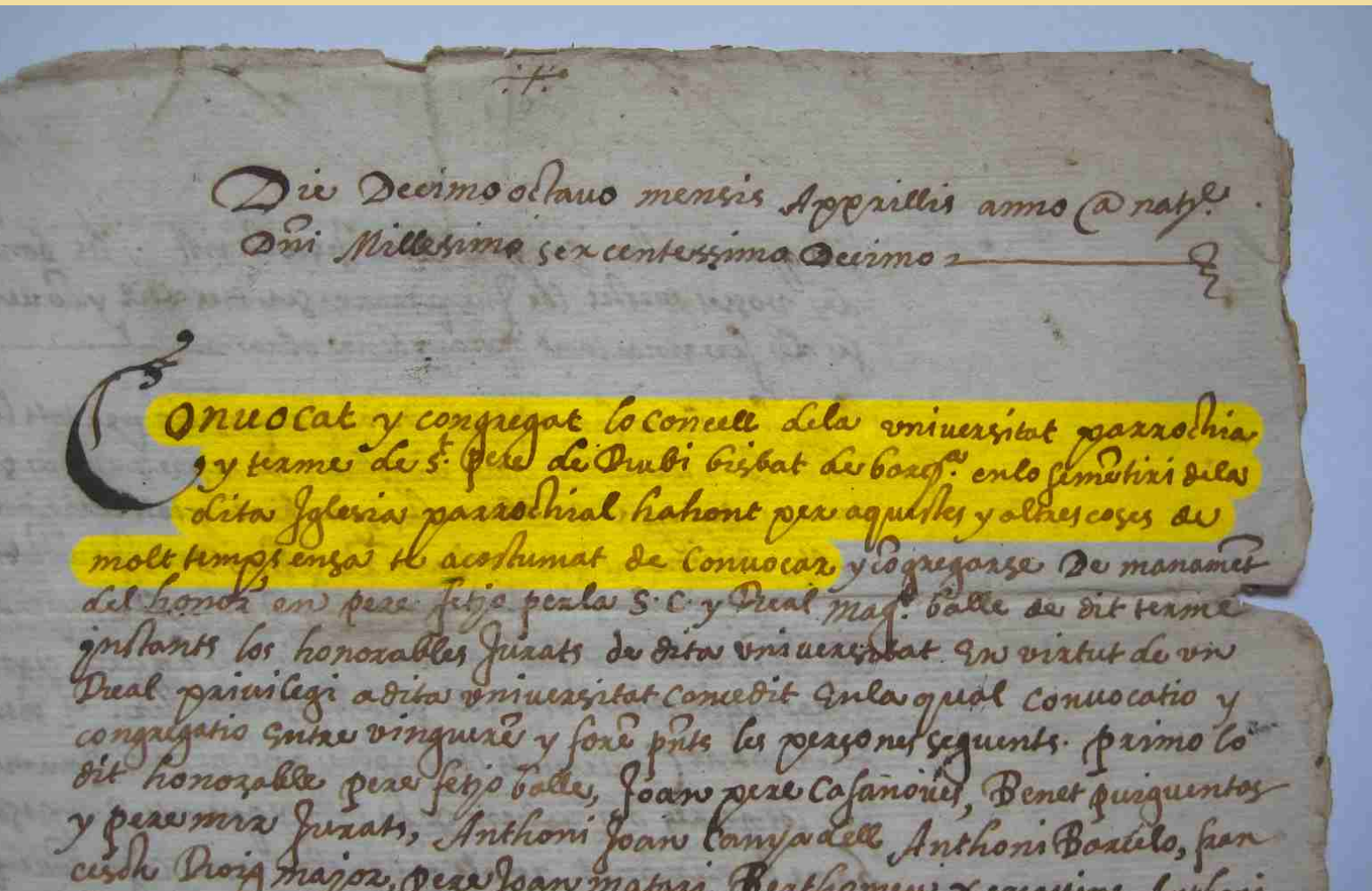

Al segle XIV s'estableix el principi de l'organització municipal amb el privilegi atorgat a Rubí pel rei Joan I el 27 de març de 1395, a partir del qual els rubinencs podran elegir batlle, no podran ser separats de la corona reial i tindran els mateixos privilegis que la ciutat de Barcelona.

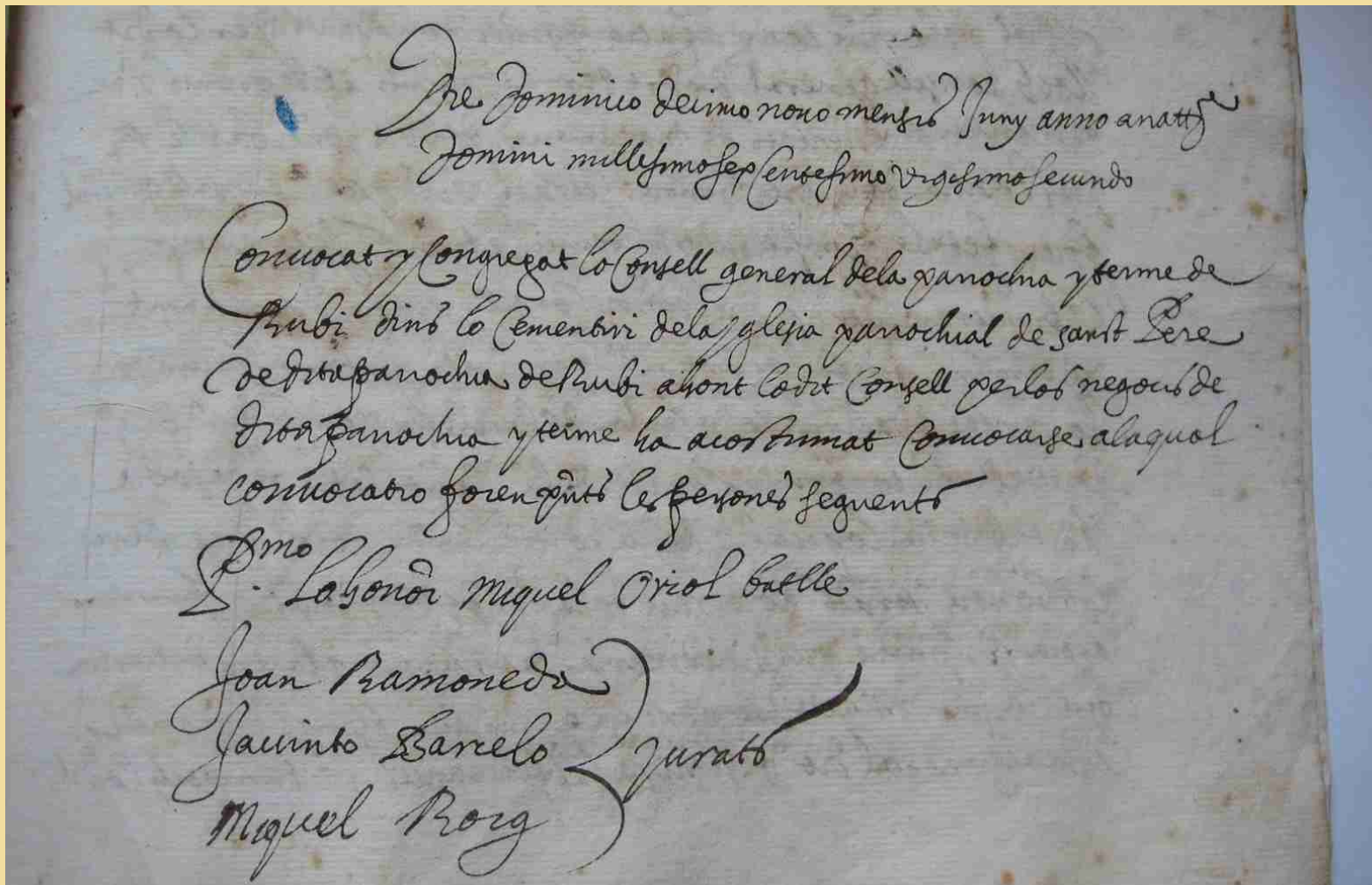

➔ Referència documental 1395, març, 27. APR.
Privilegis de la Universitat de St. Pere de Rubí.
[pergamí, còpia de 1431]
("parròquia i terme del Castell de Rubí")

Com que no existia casa consistorial, sabem que el Consell General de la Universitat de Rubí, presidit pel batlle, els jurats i els prohoms, es reunia al davant de la porta de l'església, on també hi havia una part del cementiri que l'envoltava.

⬇ Referència documental APR.
Llibre d'Actes del Consell 1552-1623. ("Convocat i congregat el consell de la universitat parròquia i terme de Sant Pere de Rubí bisbat de Barcelona al cementiri de dita església parroquial on per aquelles i altres coses de molt temps ençà s'ha acostumat de convocar")

⬇ Referència documental APR.
Llibre d'Actes del Consell 1604-1678.